

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จงจดจำพ่อ การจดจำระลึกถึงนี่คือการให้ทานโยคะแก่โลก ด้วยสิ่งนี้ที่โลกจะกลับมาบริสุทธิ์แล้วเรือของลูกจะข้ามฝากได้
- คำถาม:** ลูกๆ ใดที่ได้รับการดูแลโดยบัพดาตาตัวท่านเองในช่วงเวลาสุดท้าย?
- คำตอบ:** 1) ลูกๆ ผู้ที่เตรียมพร้อมในงานรับใช้ของการเปลี่ยนนามให้เป็นดอกไม้เป็นเวลาที่ยาวนาน และผู้ที่เป็นผู้ช่วยที่สมบูรณ์ของพ่อลูกๆ เช่นนี้ได้รับการดูแลจากพ่อตัวท่านเองในเวลาสุดท้าย บาบาสพูดว่า: พ่อจะแสดงฉากและทิวทัศน์ที่น่าอัศจรรย์แก่ลูกๆ ที่ให้ความช่วยเหลือแก่พ่อและทำให้พวกเขาผลิตเพลินสนุกสนานอย่างมาก พวกเขาจะได้เห็นความสุขมากมายในเวลาสุดท้ายและจะเฝ้าแต่ได้รับนิมิต 2) ลูกๆ ผู้ที่ทำให้บทเรียนของการเป็นของพ่อผู้เดียวและไม่เป็นของใครอื่นนั้นมันคงจะได้รับการช่วยเหลือจากพ่อ
- เพลง:** โอ ผู้เป็นที่รัก ได้โปรดมาและพบปะกับฉัน!

โอมซานติ ผู้เป็นที่รักและคู่รัก: ผู้เป็นที่รักคือหนึ่งเดียวและคู่รักนั้นมีมากมาย คู่รักทั้งหมดกำลังเรียกหาพระเจ้าเดียว ผู้เลื่อมใสศรัทธาจำนวนนับไม่ถ้วนกำลังเรียกหาท่าน เพื่ออะไร? เพื่อความสุข กุมาริเรียกหาผู้เป็นที่รักของเธอ ได้โปรดมาและพบปะกับฉัน เพื่ออะไร? เพื่อความสุข การหมั่นหมายเกิดขึ้นเพื่อความสุข อย่างไรก็ตามลูกๆ รู้แล้วว่า ในเมื่อเวลานี้เป็นอาณาจักรของราวัน ฉะนั้นลูกไม่สามารถได้รับความสุขได้จากผู้เป็นที่รัก ไม่สามารถมีความสุขในอาณาจักรของราวัน คู่รักทั้งหมดอยู่ในกระท่อมของความทุกข์และเหตุนี้เองพวกเขาจึงกำลังเรียกหา ไม่มีใครเรียกหาในกระท่อมซึ่งปราศจากความทุกข์ ในเมื่อไม่มีความทุกข์หรือความทรมานใดๆ เหตุใดจะมีใครร้องเรียกหาเล่า? ผู้เป็นที่รักนั้นได้รับการจดจำโดยผู้ที่อยู่ในความทุกข์ ในขณะที่เมื่อลูกคู่รักพบปะผู้เป็นที่รัก ลูกเป็นอิสระจากการจดจำท่านถึงครึ่งหนึ่งของวงจร เวลานั้นลูกรู้ว่าเพียงพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดเดียวเท่านั้นที่อ่อนหวานที่สุดและผู้เป็นที่รักที่น่ารักที่สุด ท่านนั้นสูงสุดและสูงส่งที่สุด ที่นี้ไม่สามารถมีมนุษย์ใดเรียกตนเองว่าเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุด แม้พวกเขาพูดว่า: พระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันและพวกเขาก็พูดว่า: "ซีไวอัม" แต่พวกเขาก็อาจสูงส่งยิ่งกว่ากันและกัน ใช่หรือไม่! ในบรรดาผู้รู้ ผู้รู้บางคนก็ก้มหมอบราบให้ความเคารพเบื้องหน้าผู้รู้ที่สูงส่งกว่า แต่อย่างไรก็ตาม เพียงพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดเดียวเท่านั้นที่เป็นที่จดจำว่าเป็นผู้เป็นที่รักที่สูงส่ง ทุกคนจดจำท่านและอย่างแน่นอนที่การจดจำนั้นเป็นไปเพื่อความสุข เมื่อมีความทุกข์มากมาย คู่รักมากมายก็จดจำท่าน เวลานั้นลูกๆ นั้นยังไม่ได้มีประสบการณ์ของความทุกข์มากเท่านั้น ความทุกข์มากมายยิ่งขึ้นกำลังจะมาถึง ไม่ว่าผู้ใดก็ตามที่ลูกเรียกหา ก็จะมาอย่างแน่นอน ดังนั้นพ่อมาด้วยเช่นกัน ด้วยการเป็นของพ่อลูกได้รับมรดกของความสุขในหนึ่งวินาที ลูกๆ ควรจะมีศรัทธาว่า ลูกได้เข้ามาสู่ตักของพ่อ และดังนั้นลูกได้รับการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาทีแล้ว เมื่อเด็กถือกำเนิดขึ้นก็มีการนำเขาไปไว้ในตักและแล้วก็มีศรัทธาว่าผู้เป็นทนาย ผู้เดียวนี้คือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เวลานั้นลูกตระหนักรู้จักท่านอย่างชัดเจนมาก ไม่มีความยากลำบากใดในการตระหนักรู้จักท่าน มีลูกๆ มากมาย มีการจดจำกันว่า "ลูกอวดพ่อ" ฉะนั้นไม่มีความจำเป็นสำหรับใครที่จะพูดสิ่งใด มีบราห์มา กุมารและกุมาริมากมาย นอกเหนือจากพระเจ้าแล้วไม่มีใครอื่นที่มีลูกๆ มากมาย กฤษณะนั้นเป็นมนุษย์ที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง มนุษย์ไม่สามารถมีลูกๆ มากมายขนาดนี้ ลูกรู้ว่าลูกเป็นลูกๆ ของชีบบาบาส ลูกสามารถพูดได้ว่าไม่มีมนุษย์ใดมีลูกๆ มากมายเท่านี้ มีบราห์มา กุมารและกุมาริมากมายอย่างยิ่ง มีค่ายกย่องประชาธิปไตยบราห์มา ผู้คนจดจำดวงวิญญาณสูงสุดผู้เป็นตรีกาลดาร์ชีเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถมีลูกๆ มากมายอย่างยิ่ง ดังนั้นเพียงเมื่อผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนนั้นมาในรูปที่มีตัวตนเท่านั้นที่ท่านจะสามารถนำลูกมาเลี้ยงดู ท่านจะนำลูกมาเลี้ยงดูได้อย่างไรหากท่านไม่มีร่างกาย? ลูกได้มาสู่ตักของพระเจ้าแล้ว ลูกรู้ว่าท่านเท่านั้นคือผู้ที่เป็นที่รัก ท่านนั้นอ่อนหวานที่สุดและน่ารักที่สุด ผู้เดียวที่ให้ความรักนั้นเรียกว่าเป็นผู้เป็นที่รัก เรารู้ว่าผู้เป็นที่รักที่สูงส่งเหนือสิ่งใดของเรานั้นเป็นผู้เดียวที่พวกเราคู่รักได้รับความสุขแห่งสวรรค์อย่างมากมายจากท่าน เรา กำลังนั่งเบื้องหน้าท่านเป็นการส่วนตัว ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาร้องเพลงว่าด้วยการใช้ชื่อของราม ผู้คนก็สามารถข้ามฝาก เหตุนี้เองพวกเขาจึงพูด "ราม ราม!" อย่างมากมาย เช่นที่พวกเขาเข้าใจว่าแม่น้ำคงคาเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้คนไปที่นั่นและจุดดีปด(ตะเกียงดินเผาเล็กๆ)บนใบไม้ เช่นที่พวกเขาแสดงว่ากฤษณะลอยมาบนใบไม้ในมหาสมุทรดุดันหัวแม่มือของเขา ผู้คนเหล่านั้นก็จุดดีปดและวางไว้บนใบไม้ ดวงวิญญาณเป็นดีปด(แสง)ด้วยเช่นกัน มนุษย์นั้นไม่ได้มีความรู้ที่สมบูรณ์ สำหรับพวกเขาสิ่งนั้นได้กลายเป็นเช่นธรรมเนียม พวกเขาจุดดีปดและพูดว่าดวงวิญญาณได้ข้ามฝากไป พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดนั้นเรียกว่าเป็นคนพายเรือ ท่านพา ลูกข้ามมหาสมุทรของยาพิช ผู้คน

เหล่านั้นได้ยืมสิ่งนี้และสร้างชนบทรรมนิยมขึ้น พ่อจุดดีปัดของดวงวิญญาณ สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดเป็นสัญลักษณ์ ดวงวิญญาณต้องละร่างนี้และข้ามฟากไปสู่อาณาเขตสูงสุด ลูกรู้ว่าดวงวิญญาณกำลังข้ามมหาสมุทรแห่งความไม่รู้ไปสู่อีกฝั่งหนึ่ง พ่อผู้เดียวนั้นคือคนพวยเรือ คงคาไม่สามารถได้รับชื่อว่าเป็น 'คนพวยเรือ' คนพวยเรือและเจ้าบ่าวนั้นเป็นสิ่งที่ต้องการพร้อมกัน ท่านนำผู้คนมากมายอย่างยิ่งไปกับท่านสู่อีกฝั่งหนึ่ง พวกเขาได้ให้ชื่อต่างๆ มากมายแก่ท่าน อย่างไรก็ตาม ไม่ใช่ที่ท่านทำให้ลูกนั่งอยู่ในเรือหรือเรือกลไฟและพาลูกข้ามฟาก ลูกๆ รู้ว่าลูกอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงอย่างไร ไม่มีความจำเป็นที่จะพูด “ราม ราม!” ด้วยปากของลูก มนุษย์นั้นบอกให้ลูกพูดว่า: "ราม ราม"! พวกเขาเชื่อว่าพวกเขากำลังให้ท่านนามนั้น พ่อให้ท่านเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายแก่ลูก พ่อพูดว่า: ลูกๆ ดวงวิญญาณผู้เป็นที่รักที่อ่อนหวานที่สุด จดจำนั้นพ่อของลูก การจดจำระลึกถึงพ่อคือการให้ท่านโยคะแก่โลก จงจดจำชีพบาบา ในความเป็นจริงพวกเขาเรียกพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดว่า ราม แต่แล้วพวกเขาก็พูดว่า "กษัตริย์รามคือพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของสกลราช" เวลาลูกๆ รู้ละคร ลูกๆ รู้ทั้งหมดเกี่ยวกับใครที่มาตั้งแต่ช่วงเวลาของสวรรค์และพวกเขาจะมาอีกครั้งอย่างไร ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่เคยเกิดขึ้นทั้งหมดนั้นถูกกำหนดไว้แล้วในละคร เมื่อมีการออฟเพอร์ไบด์ ฯลฯ สิ่งนั้นก็ถูกกำหนดไว้แล้วในละครด้วย ไม่มีอะไรใหม่ ลูกๆ จงมองอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง แต่ละคนเป็นนักแสดง ลูกๆ รู้ว่าทุกคนจะเล่นบทบาทของพวกเขาและกลับบ้านไปในความสุข เมื่อใครบางคนตาย ผู้คนก็พูดว่า บุคคลนั้นกลายเป็นชาวสวรรค์แล้ว ลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่จะกลายเป็นชาวสวรรค์ ผู้คนไปและอยู่ที่คาสี พวกเขาไป และนั่งริมฝั่งแม่น้ำคงคา พวกเขามีวัดของชีวาที่นั่นและอยู่ในการจดจำระลึกถึงท่านเสมอ พวกเขาหย่อมแม่น้ำคงคาและชีวาด้วยเช่นกัน ไม่มีใครไปเพื่อสังเวทตนเองในแม่น้ำคงคา อย่างแท้จริงที่ผู้ชำระให้บริสุทธิ์คือชีวาผู้เดียวเท่านั้น นี่คือการกลับ มีวัดชีวาที่นั่น ก่อนหน้านั้น พวกเขาเคยสังเวทตนเองต่อชีวาในบ่อหนึ่ง ลูกสามารถให้ความรู้กับผู้คนในบันนาเรสอย่างดีมาก บอกพวกเขา: ท่านกำลังนั่งที่นี่และมีริมฝั่งแม่น้ำคงคาและมีวัดของชีวาด้วยเช่นกัน ดังนั้นเหตุใดท่านจึงอุทิศตนเองต่อชีวาเล่า ชีวาเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์หรือคงคาคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ในความเป็นจริงชีวาผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้คนสังเวทตนเองให้กับพระเจ้าเท่านั้น พระเจ้านั้นจะไม่สังเวทตัวท่านเองแก่พระเจ้า สิ่งนั้นเป็นไปได้ ไม่ใช่ว่าพ่อคือพระเจ้าและลูกก็เป็นพระเจ้า พระเจ้าจะไม่ได้อยู่อย่างไม่มีบริสุทธิ์ที่ท่านจะต้องไปอาบในคงคา ลูกสามารถพิสูจน์เพื่อขจัดความคิดเห็นของการอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันได้อย่างรวดเร็ว ลูกต้องพิสูจน์ว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์คือชีวา มีการให้ประเด็นแก่ลูกๆ เพื่อที่จะอธิบาย เป็นสิ่งที่ง่ายและดีมากที่จะอธิบายที่คาสี มีวัดชีวาที่นั่น และดังนั้นอย่างแน่นอนที่ท่านต้องเคยได้มาในบางเวลา ชีวานั้นเรียกว่าเป็นบาบาเสมอ ท่านไม่เคยได้รับร่างกายของท่านเอง ในความเป็นจริง ลูกๆ มากมายได้รับชื่อว่า 'ชีวา' หลายแสนคนก็จะมิชื่อว่า 'กฤษณะ' ด้วย อย่างไรก็ตามกฤษณะนั้นมีชีวิตอยู่ในยุคทอง ผู้เลื่อมใสศรัทธาต่อกฤษณะก็จะหยิบบรูชาของกฤษณะและกราบไหว้บูชารูปนั้น พวกเขาจะไม่กราบไหว้บูชามนุษย์ ดังนั้นสิ่งนี้พิสูจน์ว่ากฤษณะมีชีวิตอยู่ในยุคทอง มนุษย์นั้นไม่รู้วาระได้และกฤษณะคือใคร หรือเมื่อใดที่พวกเขาปกครองอาณาจักรของพวกเขา พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายสิ่งนี้แก่ลูก ลูกคือผู้คงกจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ไม่มีใครสามารถอธิบายว่าวิษณุได้รับชื่อ “ผู้คงกจักรแห่งการสำนึกในตนเอง” ได้อย่างไร หรือเขาได้ทำอะไร พ่อหนึ่งไม่มีตัวตน ไม่มีใครรู้ว่าเมื่อใดที่วิษณุได้รับเครื่องประดับทั้งหมดในมือของเขาจากที่ใด เราเข้าใจว่าทั้งหมดนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ผู้ที่ได้ให้สร้างรูปภาพในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาก็จะทำการเดียวกันอีกครั้ง ทั้งหมดนี้คือการแสดงที่ถูกกำหนดไว้แล้ว หนทางของความเลื่อมใสศรัทธานั้นดำเนินไปถึงครึ่งหนึ่งของวงจรและหนทางของความรู้ดำเนินไปถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ลูกๆ สิ่งเหล่านี้ ลูกต้องทำให้ตนเองนั้นมีความสุขสนุกสนาน ลูกคือคู่รักที่แท้จริง ผู้เป็นที่รักเหล่านั้นหลอกลวง มีความแตกต่างระหว่างบางสิ่งที่จริงแท้และบางสิ่งที่หลอกลวง: ผู้เป็นที่รักที่หลอกลวง และผู้เป็นที่รักที่แท้จริง ภรรยาเรียกสามีของเธอว่า “ที่รัก” เวลาลูกๆ รู้ว่า เราคู่รักได้พบปะกับผู้เป็นที่รักที่แสนจะอ่อนหวาน ท่านเรียกว่าผู้เป็นที่รักและเป็นพ่อด้วยเช่นกัน พ่อหนึ่งก็มีความรักของพ่ออยู่ด้วย อย่างน้อยที่สุดลูกได้รับมรดกจากพ่อ คู่รักไม่ได้รับมรดกจากผู้เป็นที่รัก แทนการคิดว่าตนเองเป็นคู่รักให้คิดว่าตนเองนั้นเป็นลูกและลูกก็จะลิ้มรสของมรดก ชีวานั้นเรียกว่าเป็นบาบาเสมอ ชีพบาบาจะไม่ถูกเรียกว่า 'ชีวา สามี' ลูกต้องไม่พราวดชื่อของชีวาในเวลานี้ เพียงแต่จดจำบาบา เมื่อลูกๆ มาจะมีการถามพวกเขา: เมื่อใดที่ลูกเป็นของพระเจ้า? จงกระทั่งใครบางคนได้กลายเป็นลูก ไม่เช่นนั้นเขาก็ไม่สามารถได้รับมรดก ท่านนั้นเป็นแม่และพ่อ และดังนั้นลูกต้องพบปะกับท่านเป็นการส่วนตัว หากลูกมีศรัทธาแต่ลูกตายโดยไม่ได้พบปะกับท่าน ลูกก็ไม่สามารถได้รับมรดก มีลูกๆ มากมายที่ไม่ได้รับมรดก พวกเขาเหล่านั้นกลายเป็นปวงประชา พ่อพูดว่า: เมื่อลูกมีศรัทธาว่าผู้เดียวหนึ่ง คือแม่และพ่อเดิมนั้น ลูกต้องมาเบื้องหน้าท่านเป็นการส่วนตัว และแล้วลูกต้องรับใช้ผู้อื่นและทำให้พวกเขานั้นเป็นเช่นเดียวกับตัวลูกเอง ลูกต้องสร้างปวงประชาและทายาทของลูกด้วย สิ่งนั้นจะไม่เกิดขึ้นด้วยการนั่งอยู่ที่บ้าน ลูกต้องทำความเพียรพยายาม ลูกๆ ไม่ได้ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้เกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ กฤษณะลีลา(กิจกรรมที่สูงส่งของกฤษณะ) นั้นโด่งดังอย่างยิ่ง กิจกรรมที่สูงส่งเกิดขึ้นในยุคทอง สิ่งเหล่านั้นไม่สามารถเกิดขึ้นที่นี่ พวกเขาเฝ้าแต่ลอกเลียนแบบสิ่งเหล่านั้น ลูกๆ สามารถเข้าใจว่า

อะไรจะคงอยู่ในสวรรค์และพระราชวังที่นั่นจะเป็นเช่นไร อย่าได้แม้กระทั่งถามเกี่ยวกับสิ่งต่างๆที่นั่น! ปากของลูกจะเริ่มน้ำลายสอ! พ่อให้ความสุขเท่านั้น ลูกไม่ได้ปลุกเรียกพ่อเพื่อความทุกข์ มีความทุกข์มากมายในโลก ในครอบครัวหนึ่งหากลูกสะใภ้เกิดสร้างความยุ่งยากมากมาย เธอนั้นก็จะทำให้ครอบครัวสิ้นสะเทือน บาบาคเคยเห็นครอบครัวเช่นนั้นมากมาย เวลานี้มีเวลาเหลืออยู่น้อยมาก เป็นของพ่อแล้วท่านจะช่วยเหลือ! หากใครบางคนไม่ได้กลายเป็นทนายท พวกเขาหรือเธอจะสามารถได้รับความช่วยเหลือจากผู้เดียวที่ให้มรดกได้อย่างไร? พ่อพูดว่า: อย่าได้หวาดกลัว ผู้คนที่มั่งคั่งนั้นหวาดกลัว พ่อเป็นผู้ประทาน ลูกเคยให้ท่านแก่คนจนในนามของพ่อในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาและลูกเคยได้รับชาติเกิดตามนั้นด้วย เวลานี้พ่อบอกลูกโดยตรง: เป็นของพ่อและพ่อจะให้โชคแห่งอาณาจักรของลูกแก่ลูก ชีพบาบาไม่จำเป็นต้องสร้างอาคารฯ ผู้คนถามลูก: ในเมื่ออาคารทั้งหมดเหล่านั้นกำลังจะถูกทำลาย เหตุใดจึงสร้างบ้านมากมายหลายหลังเล่า? โอเค แต่แล้วเราจะอยู่ที่ใดกัน? ลูกๆ ที่มาในเวลาสุดท้ายต้องมาและอยู่ที่นั่นด้วย ลูกจะได้เห็นจากและทิวทัศน์มากมายในเวลาสุดท้ายและจงอยู่ในความสุขอย่างมาก เมื่อเวลาเข้ามาใกล้ขึ้น ลูกจะเฝ้าแต่ได้รับนิมิตมากมายผ่านบาบา ผู้ที่อยู่อย่างเป็นผู้ช่วยจะมีประสบการณ์ของความสุขมากมายในเวลาสุดท้าย ในเวลาของความทุกข์ พวกเขาจะมีประสบการณ์ของความสุขมากมาย ความสุขนั้นน่าอัศจรรย์ ลูกมีชีวิตอยู่อย่างสบายในป่าีสถานด้วย บาบาคเคยให้นิมิตแก่ลูกว่าพิธีแต่งงานเกิดขึ้นในดินแดนสีขาวได้อย่างไรและอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ดำเนินไปอย่างไร ลูกจะได้เห็นอย่างมากมายหากลูกเฝ้าแต่ช่วยชีพบาบาในการเปลี่ยนนามเป็นดอกไม้ มีคำกล่าวว่า: เมื่อลูกคงความกล้าหาญ พ่อ นั้นช่วยเหลือ ลูกควรจดจำผู้เป็นที่รักนี้อย่างมากมายอย่างยิ่ง โลกไม่ได้รู้สิ่งนี้ มีลูกๆ มากมายอย่างยิ่งและดังนั้นอย่างแน่นอนที่พวกเขาต้องมีแม่และพ่อ ผู้ที่พวกเขาได้รับความสุขจากท่าน ค่ายกย่องนี้ไม่ได้เป็นของพ่อแม่ทางโลก ลูกสามารถที่จะเห็นในทางปฏิบัติว่ามีลูกๆ มากมายอย่างยิ่งเพียงไร พระเจ้าผู้เป็นพ่อคือผู้สร้าง เมื่อท่านสร้างลูก ท่านนำลูกมาเลี้ยงดู ผ่านใคร? สิ่งสร้างนี้เกิดจากปาก เป็นสิ่งง่ายมากที่จะอธิบายสิ่งนี้ เวลานี้ลูกเข้ามาสู่ตักของพระเจ้าและลูกก็จะไปสู่ตักของเหล่าเทพแล้วลูกก็จะไปสู่ตักของปีศาจ เราจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขด้วยการอยู่ในตักของพระเจ้า ด้วยการอยู่ในตักของปีศาจเราไปอยู่ดินแดนของความทุกข์ จงจดจำมันตรานี้อย่างดีมาก โกปีกาในพันธะนั้นก็เรียกหา ดังนั้นต้องมีการทำความเพียรพยายามอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อพวกเขา บาบาคจะไม่สามารถไปยังหมู่บ้านเล็กๆ ได้ บาบามาและพบปะกับลูกในเมืองใหญ่ ท่านนั้นก็ต้องไปที่นั่น เคยมีการอธิบายแก่ลูกแล้วว่าลูกต้องอุทิศตนเองอย่างไร กษัตริย์จนาไกได้อุทิศตัวเองและแล้วจึงได้รับการบอกให้ดูแลทุกสิ่งอย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ อย่างแน่นอนที่ลูกต้องหล่อเลี้ยงสิ่งสร้างของลูก ให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ผู้ดูแลผลประโยชน์ มายา ราวัน เป็นเหตุของความทุกข์และเหตุนี้เองจึงไม่มีวัดให้กับราวัน อย่างไรก็ตามพวกเขาได้สร้างหุ่นจำลอง ราวันได้เป็นเหตุของความทุกข์แก่ลูกมาแล้วอย่างมากมายอย่างยิ่ง มากเท่าที่ราวันได้สร้างความทุกข์ พวกเขาก็เผาหุ่นจำลองของราวันที่ใหญ่โตตามนั้นทุกปี ชีพบาบาได้ให้ความสุขแก่ลูกและดังนั้นวัดของท่านจึงสง่างามอย่างยิ่ง ไม่สามารถจะมีวัดให้แก่ราวันที่เป็นเหตุของความทุกข์ พวกเขาได้ทำลายราวันอย่างสมบูรณ์เพื่อที่จะไม่มีสิ่งใดของเขาปรากฏให้เห็น วัดของชีพบาบานั้นปรากฏให้เห็น ท่านได้รับการกราบไหว้บูชาอย่างมากมาย ในความเป็นจริงเพียงชีพบาบาผู้เดียวและไม่มีใครอื่นเท่านั้นที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเสมอ ลูกนั้นกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาจากการเป็นผู้มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ และเตือนทุกคนให้จดจำบาบา เฝ้าแต่ทำการให้ท่านนี้ อุทิศตนเองกับพ่อ และดูแลทุกสิ่งอย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์(trustee)
2. เฝ้าดูบทบาทของนักแสดงทุกคนอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง รักษาสำนึกอยู่เสมอว่า ลูกกำลังจับสันทบาบทของลูก และกำลังกลับบ้านในความสุข

พร: ขอให้ลูกเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวลซึ่งปราศจากความกังวลทั้งหมด เนื่องจากลูกสามารถมองเห็นเส้นโชคที่สูงส่งบน หน้าผากของลูก
อำนาจในการปกครองของการเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวลคืออำนาจที่สูงส่งที่สุดของอำนาจทั้งหมด หากใครสวมมงกุฎและนั่งบนบัลลังก์ แต่มีความกังวลอย่างสม่ำเสมอแล้วนั้นคือบัลลังก์หรือความกังวล? พระเจ้าซึ่ง

เป็นผู้ประทอนโชคได้วาดเส้นโชคที่สูงส่งบนหน้าผากของลูกและดังนั้นลูกจึงกลายเป็นจักรพรรดิที่ไร้ความกังวล ดังนั้นจึงเฝ้าแต่มองเห็นเส้นโชคที่สูงส่งบนหน้าผากของลูกอย่างสม่ำเสมอ: ว้า! โชคที่สูงส่งของฉันที่ได้รับมาจากพระเจ้า! รักษาความซาบซึ่งทางจิตนี้ไว้และความกังวลทั้งหมดจะจบสิ้น

คติพจน์:

การปลุกเร้าดวงวิญญาณด้วยพลังของการจดจ่อจิตใจ (concentration) และทำงานรับใช้ทางจิต คืองานรับใช้ที่แท้จริง

*** โอม ชานติ ***